



# PORPIÐ VIÐ NYRSTA HAF

Grímsey er nyrsta byggð Íslands og liggur 41 km norður af landi. Hún er 5,3 fm<sup>2</sup> að stærð og lengst 5,5 km og hæsti punktur hennar er 105 m yfir sjávarmáli. Nyrst liggur heimskautsbaugur þvert yfir eyjuna. Vegna legu Grímseyjar er mikill munur á dagsbirtu eftir árstíma. Á styta degi ársins er dagsbirta í 2 klst og 15 mínútur en í einn mánuð yfir hásumarið sest sólin aldrei og þá er albjart allan sólarhringinn.

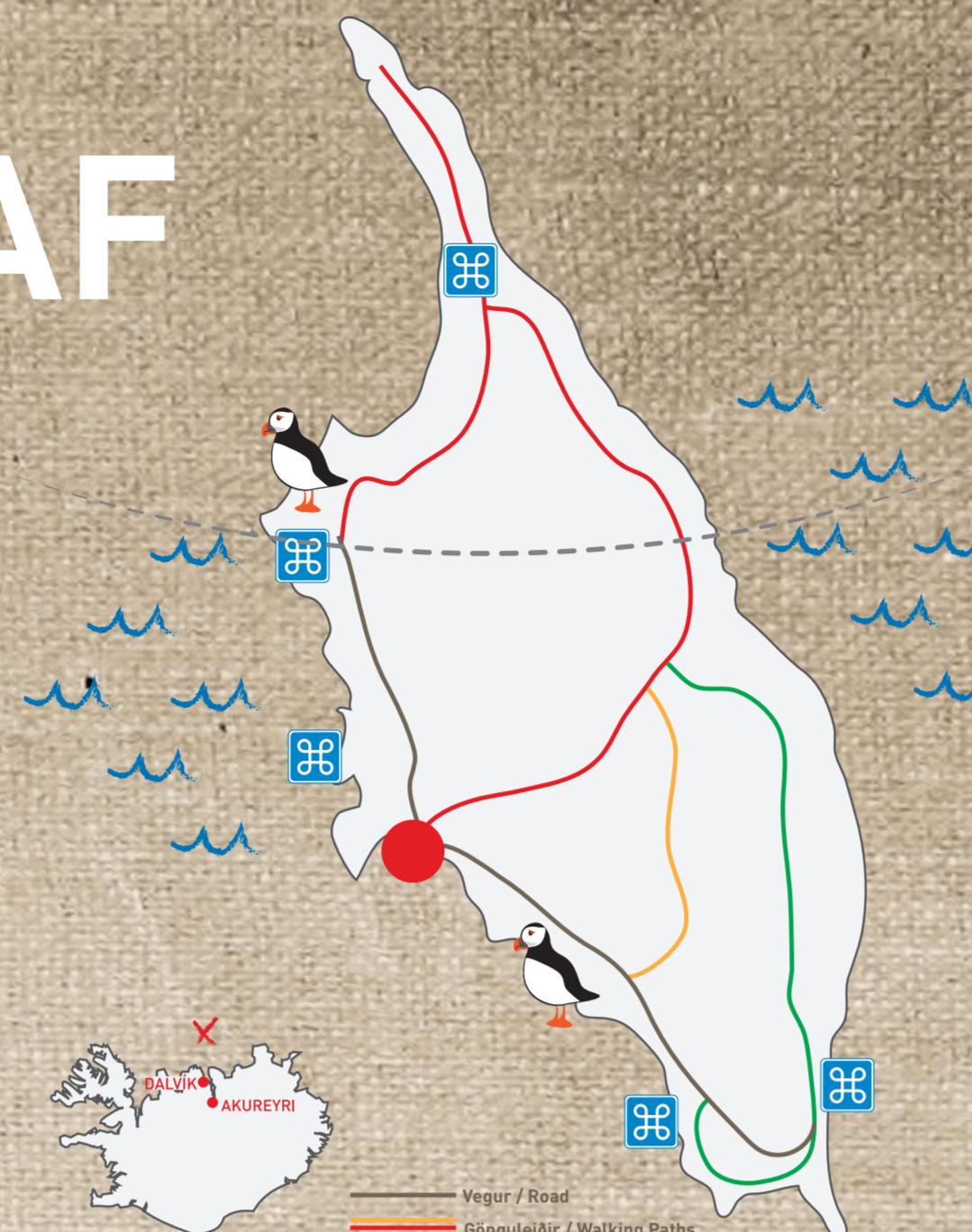
Lengst af var búið á 10 jördum í Grímsey en smám saman risu fleiri hús í landi gömlu jarðanna og lítið þorp myndaðist ofan Sandvíkur úr landi gömlu Sandvíkurjarðanna. Íbúar voru flestir 125 í kringum 1930 en eru nú um 80 talsins.

Grímseyingar stunduðu sjálfsþurftarbúskap og lifðu á því sem sjórinn og eyjan gaf af sér. Lengi vel var engin verslun í eynni en 1883

varð Grímsey löggiltur verslunarstaður. Íbúar pöntuðu vörur frá kaupmönnum á Húsavík og greiddu fyrir með saltfiski og öðrum söluvörum. Eftir 1918 stofnuðu heimamenn verslun og lagðist pöntunarverslun þá af. Kaupfélag Eyfirðinga rak verslun í Grímsey 1929-2000 en í dag er verslunin alfarið í eigu heimamanna.

Sjávarútvegur var og er uppistaðan í lífi Grímseyinga enda stutt á góð fiskimið. Í Grímsey var engin höfn frá náttúrunnar hendri, aðeins nokkrir lendingarstaðir í fjörumni, svo að ekki var hægt að stunda sjóinn allt árið um kring. Árið 1935 var fyrsta bryggjan byggð í Sandvíkinni og 1990 var innri höfnin tekin í notkun.

Nú er gert út allt árið og í eynni eru rekin nokkur útgerðarfyrirtæki sem selja bæði saltfisk og ferskan fisk á markað.



„Stúlkur á Eiðabakkanum“ 1928  
Í baksýn er Sandvíkin og fram í hana skagar Sandvíkurhléinum sem notuð var sem náttúruleg bryggja. Upp af Sandvíkinni er porpið að myndast.  
Ljósmynd: Matthías Eggertsson.

„Girls in Grimsey“ 1928  
In the background, Sandvík cove and cliffs, used in days gone by as a natural pier. Above the cove the village is growing.  
Photograph: Matthías Eggertsson.



„Í Sandvíkinni“ 1928  
Meðfram fjörborðinu byggðu Húsavíkurkaupmenn fiskverkunar- og verslunarhús. Húsið til vinstrí er Bjarnahús. Dökká húsið er Pálshús, þar byrjaði KEA verslunarrekstur sinn árið 1929. Næsta hús er Soltberg nýbyggt, eina húsið sem enn stendur.  
Óþekktur ljósmyndari.



„Síldarsöltun á stéttinni í Sandvík“ um 1960  
Lengi var allur fiskur verkður í skreið en eftir 1883 var farið að verka saltfisk og frá 1955 til lokasíldaráranna var söltuð síld í Grímsey. Stóra hvíta húsið er Frystíhusið sem var byggt um 1945.  
Ljósmynd: Guðmundur Jónsson.

„Salting herring in Sandvík“ around 1960  
All fish was, at one time, dried, but after 1883 saltfish processing commenced and the salting of herring was practised in Grímsey from 1955 until the end of the “herring years”. The large white building is the freezing plant, built around 1945.  
Photograph: Guðmundur Jónsson.

## THE VILLAGE BY THE ARCTIC CIRCLE

Grímsey Island is Iceland's most northerly settlement. It lies about 41 km off its northern coastline, has an area of 5.3 km<sup>2</sup> and is, at its longest point, 5.5 km in length. The highest point on Grímsey rises to 105 m above sea level, and the Arctic Circle straddles the northernmost part of the island.

Because of the island's geographical position, the number of daylight hours differs greatly from season to season. On the shortest day of the year, daylight lasts for 2 hours and 15 minutes while, for a month in summer, the sun never sets and it is bright right around the clock.

For centuries there were 10 agricultural holdings on Grímsey, but little by little more houses were built on the land of the old crofts and a small village was born above the Sandvík cove. All the dwellings on Grímsey have names which are used in everyday speech.

The people of Grímsey were, through the ages, engaged in sustainable farming, living off the

fruits of land and sea. On most crofts there was a small homestead as well as a few animals. In 1883 Grímsey became an authorised trading post. The islanders ordered goods and had those sent to them by the Örum & Wulff store in Húsavík. After 1918, new stores owned by the inhabitants of Grímsey began to spring up, which marked the end of the old system of trading by order. The Eyjafjörður Cooperative Society ran a store on Grímsey from 1929-2000; this store is now owned by the islanders themselves.

Fishing has long been the mainstay of life on Grímsey, which is not surprising as it is but a short distance to rich fishing grounds. Grímsey did not enjoy the benefit of a natural harbour; there were only a few landing places on the shore, which made seagoing a risky pursuit. Up until just after 1900 fishing was conducted

from small rowing boats, as the lack of harbour facilities made the use of larger craft much harder. In 1935 the first pier was built at Sandvík and in 1990 the inner harbour was completed and taken into service. Now there are several fishing companies on Grímsey, marketing both salted and fresh fish.



„Verslun“ 1930's  
Verslun Hölmfríðar S. Geirdal var í turni á húsi sem het Strandberg sem nú er horfið. Í baksýn sést síldarflotinn í innlegu.  
Óþekktur ljósmyndari.

„Trading“ 1930's  
This store was in the tower of the house Strandberg, which no longer exists. In the background the fishing fleet shelters in the harbour.  
Unknown photographer.





# FISKE – VELGJÖRÐARMAÐUR GRÍMSEYINGA

Fiskehátið er haldin í Grímsey 11. nóvember á hverju ári til að minnast afmælis Daniels Willard Fiske (1831-1904) sem steig þó aldrei fæti sínum á land í Grímsey.

Fiske var bandarískur prófessor við Cornell háskóla í New York fylki í Bandaríkjunum. Hann lærði íslensku þegar hann var í námi í Danmörku 1849 og safnaði öllu íslensku efni sem til var á prenti auk ljósmynda af Íslandi. Stórt safn íslenskra bóka og ljósmynda er nú varðveisitt í Cornell.

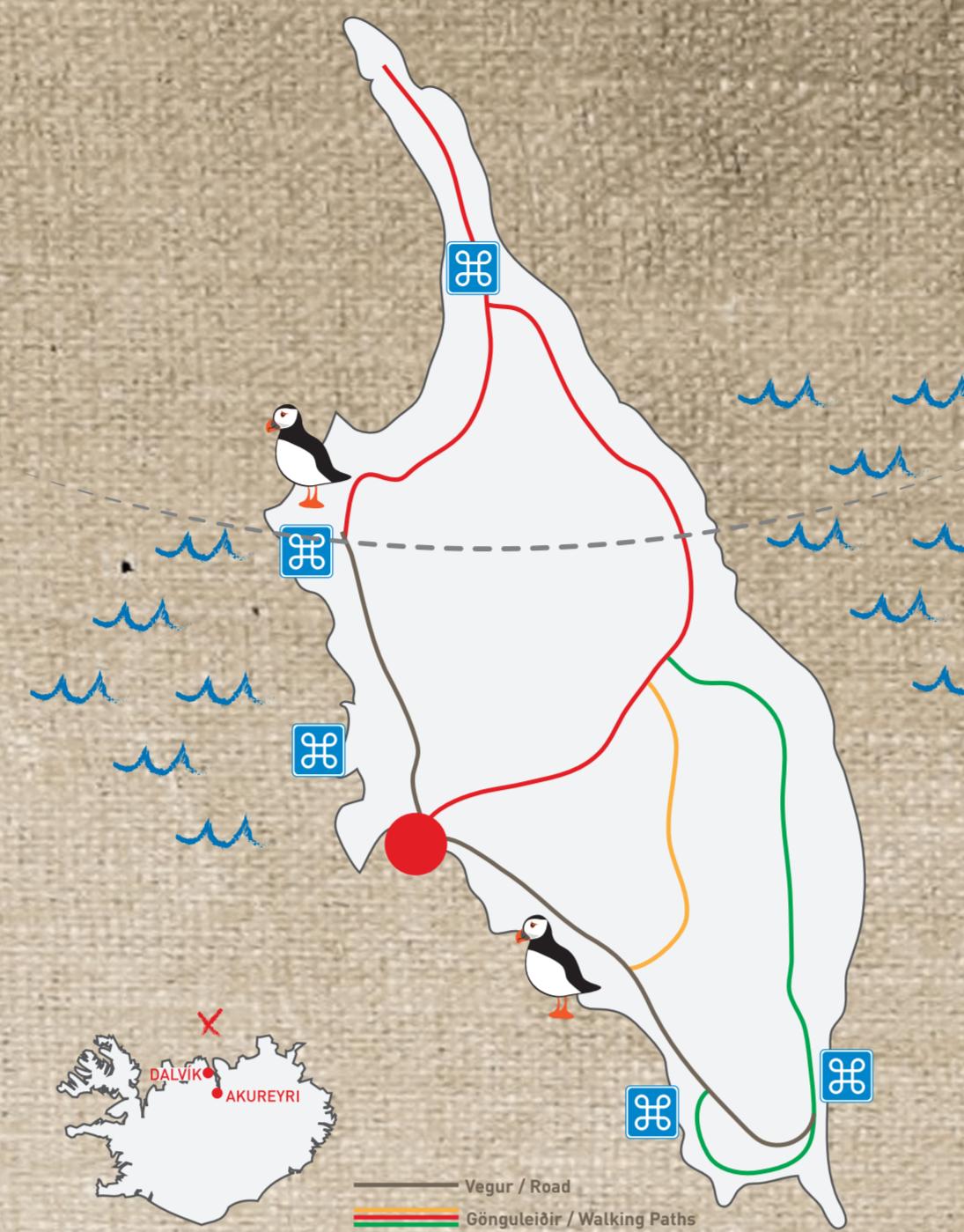
Fiske sígldi hringinn í kringum landið 1879.

Þá sá hann Grímsey tilsvndar og heillaðist af dugnaði og menningaráhuga íbúanna. Grímseyingar voru góðir skákmennt og þar sem Fiske var mikill áhugamaður um skák

komst hann í bréfasamband við two menn í Grímsey. Þar með hófst vináttusamband hans við Grímseyinga sem varði meðan hann lifði.

Árið 1901 færði Fiske Grímseyingum stórt bókasafn sem hann nefndi Eyjarbókasafnið. Það er nú varðveisitt í bókasafni skólans í upprunalegum bókaskápum. Í erfðaskrá sinni ánafnaði hann Grímseyingum veglegan peningasjóð, Grímseyjarsjóð Willard Fiske, til að endurbæta húsakostinn og bæta mannlíf í eyjunni. Í þakklætisskyni voru nokkrir drengir í Grímsey skírdir eftir honum.

Minnismerkid um Fiske er eftir Gunnar Árnason myndhögvara og var gefið af Kiwanis-klúbbnum Grími. Það var afhíðað þann 11. nóvember 1998.



„Fiske bókasafnið“  
Grímseyingar lásu mikið og fjölbreytt bókasafnið sem Fiske gaf þeim 1901 kom í góðar þarf. Á meðan Fiske lífið sendi hann nýjar bækur á hverju ári til safnsins.

„Fiske Library“  
The people of Grímsey were avid readers and the large and comprehensive library Fiske gave them was greatly welcomed. Throughout his life Fiske sent new books each year to add to the library.

Photograph: Journal Heima er best.



„Gamla skólahúsið“  
Grímseyingar reistu fyrsta skólahúsið sitt við Miðgarða árið 1905 fyrir styrk úr Fiske-sjónum sem Fiske ánafnaði Grímseyjum. Húsið var notað til skólahalds og skemmtanahalds fram um 1960 en er nú horfið.

Photograph: Matthias Eggertsson.



Use the QR code  
to find out more!



„Taflmenn“ 1902  
Grímseyingar voru mikið áhugafólk um skák. Árið 1901 voru 25% íbúanna taldir vera góðir taflmenn sem var hátt hlutfall íbúa í Grímsey teildu bæði karlmenn og konur. Hér eru myndir af taflmönnum árið 1902.

Ljósmynd: Cornell háskóli.  
„Chess Players“ 1902  
The people of Grímsey, both men and women, were chess enthusiasts. In 1901 25% of the inhabitants were considered good chess players, which is a large percentage of the island's population. Here are pictures of chess players in 1902.

Photograph: Cornell University.



„Úttaflaflí“  
Fiske gaf tafl á hvert heimili í Grímsey og vildi með því viðhalda skákáhuga íbúa. Flest þeirra eru nú tópuð en marmarataflborð eitt hefur varðveist með Eyjarbókasafnið. Með því komu engir taflmenn og sagt er að þeir hafi óvart verið sendir til Grímsby í stað Grímseyjar.

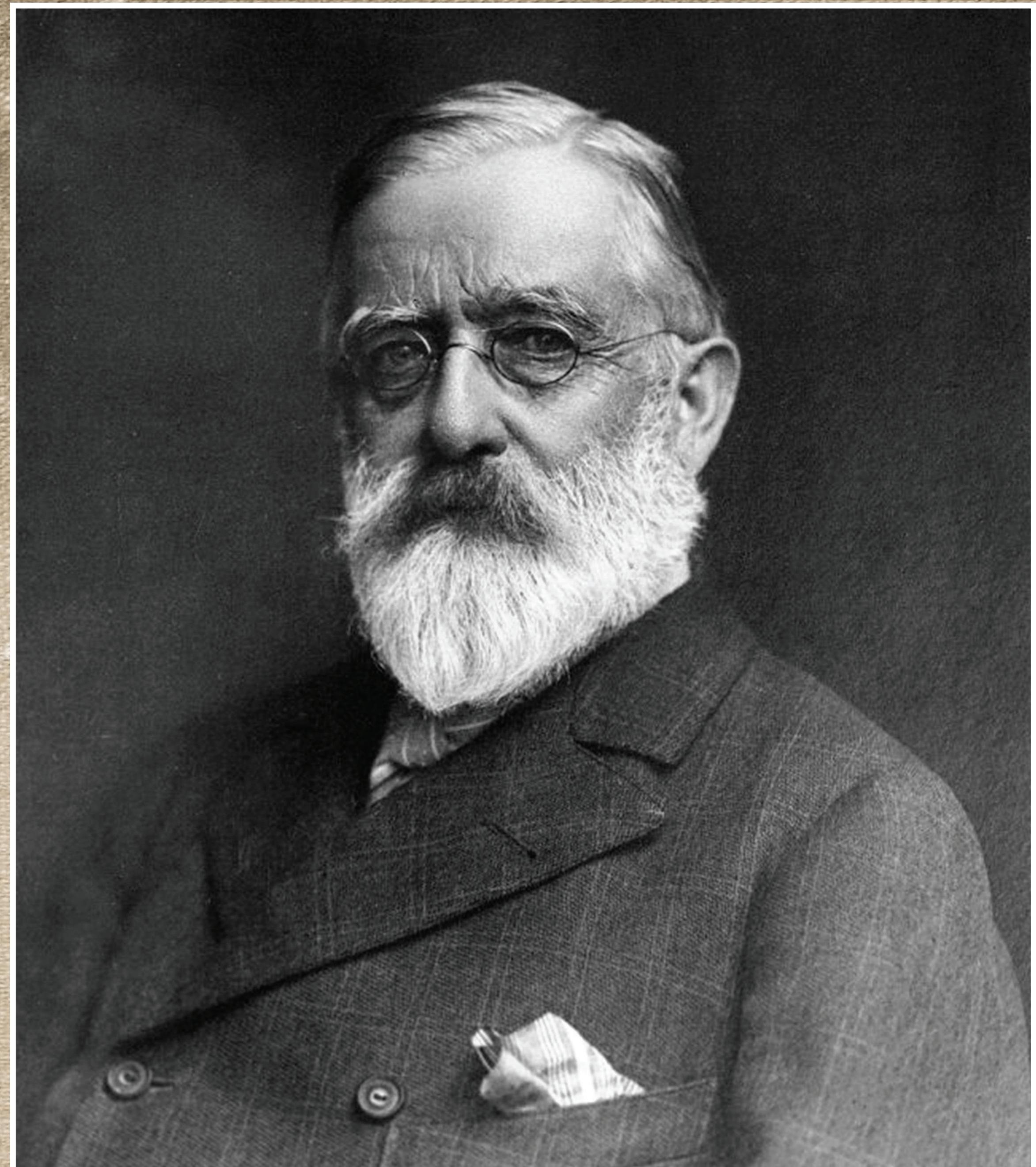
– Skákáhuginn er enn fyrir hend í Grímsey.

Ljósmynd: Friðþjófur Helgason.

„Outdoor Chess“  
Fiske gave every household in Grímsey a chess set to uphold the islanders' interest in chess. Most of those sets are now lost but a marble chess board has been preserved along with the Island Library. No chessmen accompanied the board and it is said that they were sent by mistake to Grimsby in the UK.

– Interest in chess is still very much alive in Grímsey.

Photographer: Friðþjófur Helgason.



„Willard Fiske“

Willard Fiske var sannkallaður Íslandsvinur. Hann birti fjöldi greina um Ísland í erlendum blöðum og vakti með því móti áhuga útlendinga á landi og þjóð. Hann kunní fjölda tungumála og var líklega fyrstur til að kenna íslensku á háskólastigi í Vesturheimi.

Ljósmynd: Cornell háskóli.

„Willard Fiske“

Willard Fiske was a true friend of Iceland. He wrote numerous articles on Iceland in foreign publications, thus stimulating interest abroad in the country and its people. He was multilingual, and most likely the first person to teach Icelandic at university level in the Western world.

Photograph: Cornell University.

## FISKE – BENEFACTOR OF GRÍMSEY

The Fiske Festival, on 11 November, is an annual celebration on Grímsey Island and commemorates the birth of Daniel Willard Fiske (1831-1904), although this personage never actually stepped ashore on the island. Fiske was a professor at Cornell University in the state of New York, USA. He learned Icelandic while studying in Denmark in 1849 and collected all the printed and pictorial matter he could find concerning Iceland. A large collection of Icelandic books and photographs are now housed in that university.

Fiske circumnavigated Iceland in 1878 when he saw Grímsey for the first time. He was captivated by the diligence of the island's people and their interest in cultural pursuits. The people of Grímsey were skilled chess players, and, as Fiske was interested in this pastime he established a written correspondence with two of the islanders. This was the beginning of his lifelong friendship with the inhabitants of the island.

In 1901 Fiske presented Grímsey Island with a large library which he named "The Island

Library". This is now housed in the village school, in the original bookcases. He also gave a chess set to every household on the island. In his will he left a considerable sum of money, the Willard Fiske Grímsey Fund, to improve buildings and to heighten the islanders' quality of life. In gratitude for this, several island sons were baptized Daniel.

The Fiske memorial by Gunnar Árnason, sculptor, and presented by the Kiwanis Club in Grímsey, was unveiled 11 November 1998.